

at vedkommende kunne referere til en ganske bestemt sag. Bestemmelsen medførte, at det alt for ofte ville være overladt til tilfældighederne, hvem der ville være i stand til at informere om forvaltningsafgørelsen. Han mente, at alle ville være bedst tjent med, at denne bestemmelse blev fjernet. Han ønskede endvidere at drøfte spørgsmålet om en revisionsbestemmelse.

Langkilde (KF) understregede, at forslagets gennemførelse i virkeligheden var ensbetydende med en ret revolutionerende ændring i dansk forvaltning. Han var enig i bestemmelsen i § 1, stk. 2, om, at der måtte kræves en individualisering af sagen. Det var dog muligt, at man på et senere tidspunkt kunne komme videre. Med hensyn til spørgsmålet om ansættelser og udnævnelser fandt han det vigtigt, at man i udvalget arbejdede med problemet om en stærk udvidelse af partsoffentligheden som et første skridt på vejen mod at få også dette område ind under den fulde offentlighed.

Ib Thyregod (V) beskæftigede sig først med, hvordan partsoffentlighedsloven havde virket, og konstaterede, at den havde virket på tilfredsstillende måde. Han havde dog enkelte kritikpunkter. Det var en betingelse efter partsoffentlighedsloven, at der blev fremsat en begæring, men det måtte vel være naturligt, at man gjorde opmærksom på, at der var en sådan ret. Et andet kritikpunkt var, at man burde sende referater af møder ud til de personer, man havde haft møder med. Med hensyn til § 1, stk. 2, mente han, at man senere burde overveje at gå videre. Ligeledes mente han, at der rent principielt burde være fuld offentlighed i ansættelsessager. Endelig gik han ind for, at der blev større offentlighed om kommunalbestyrelsernes virksomhed.

Nordqvist (RV) mente, at forslaget var en vældig landvinding, selv om det ikke var så vidtgående som de svenske tilstande. Med hensyn til undtagelsen af interne referater mente han, at der burdes findes en vej til at offentliggøre principielle redegørelser, der blev udarbejdet af ministeriets embedsmænd eller af særlige sagkyndige til brug ved lovforslag eller kommissionsbetænkninger. Han rejste endvidere problemet om at få forvaltningsafgørelser bedre begrundet. Han fandt det rimeligt, at problemerne omkring offentlighed ved ansættelser og forfremmelser blev nærmere diskuteret.

Poul Dam (SF) fandt, at forslaget, hvis det blev gennemført, ville være et fremskridt. Men han syntes, at man allerede nu burde tage et større skridt frem. Begrænsningerne var ganske omfattende. En række sager, der var af interesse for en større offentlighed — planlægningsager, påtænkte foranstaltninger, påtænkt lovgivning og sådan noget blev undtaget. Sådan som § 1 var udformet, kunne selve eksistensen af en sag hemmeligholdes. Der var ligeledes en stor offentlig interesse omkring ansættelser og forfremmelser.

Kjær Rasmussen (VS) mente, at det var som en sammenkogt ret med lige dele frygt og mod. En del af forklaringen fandtes i det for-